

Leven in de Goddelijke Wil – Lage Landen

mei(2) 2021

www.luisapicarreta-goddelijkewil.org

"Het licht van de Goddelijke Wil"

Conferentie gegeven door Don Sergio Pellegrini te Corato tijdens de DAGEN VAN HET LICHT (30.3.2021)

Het woord 'licht' in de Bijbel roept verschillende betekenissen op om verschillende werkelijkheden aan te duiden.

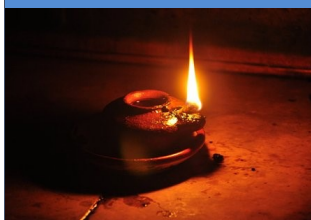
In het boek Genesis is licht het scheppingswerk van de eerste dag. Het is dus een geschapen gegeven dat verwijst naar de aanwezigheid van God. Denk maar aan de 'theofanieën' die altijd gepaard gaan met lichtverschijnselen - bijvoorbeeld de Gedaanteverandering van Jezus op Tabor. Zo is 'licht' ook een symbool dat verwijst naar de essentie van God. Inderdaad, licht wordt vaak geassocieerd met leven, met goed, met kennis, dat wil zeggen met de openbaring die God van Zichzelf maakt.

In het Johannesevangelie vinden we het symbool van licht als uitdrukking van de persoon van Jezus. In de proloog lezen we:

[Johannes de Doper] kwam tot getuigenis, om te getuigen van het Licht, opdat allen door hem tot geloof zouden komen. Niet hij was het Licht, maar hij moest getuigen van het Licht. Het ware Licht dat iedere mens verlicht, kwam in de wereld. (Joh 1: 7-9)

In zijn dialoog met de Joden zegt Jezus uitdrukkelijk over Zichzelf:

"Ik ben het licht van de wereld. Wie mij volgt, dwaalt niet rond in de duisternis, maar zal het licht van het leven bezitten." (Joh 8:12)

In het Mattheüsevangelie wordt de symboliek van 'licht' gebruikt om de gemeenschap van discipelen te definiëren: we vinden er een verwijzing naar in de gelijkenissen van het zout en de olielamp.

“Gij zijt het zout der aarde. Maar als het zout zijn kracht verliest, waarmee zal men dan zouten? Het deugt nergens meer voor dan om weggeworpen en door de mensen vertrapt te worden. Gij zijt het licht van de wereld. Een stad kan niet verborgen blijven als ze boven op een berg ligt. Men steekt toch ook niet een lamp aan om ze onder een korenmaat te zetten maar men plaatst ze op de standaard zodat ze licht geeft voor allen die in huis zijn. Zo moet ook uw licht stralen voor het oog van de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader verheerlijken die in de hemel is.” (Mt 5: 13-16)

Het licht als een goddelijk kenmerk van Jezus' persoon, gaat ook verder om de gemeenschap van de discipelen aan te duiden wanneer ze 'goede werken' vervullen, wanneer ze dus doen wat Jezus ervoor verkondigde tijdens Zijn Bergrede bij de zaligsprekingen. De discipelen zijn dus niet het Licht van de wereld omdat ze verheven en overtuigende boodschappen verkondigen of onderrichten, maar omdat ze getuigen van hun leven dat de 'lichtgevende transparantie' is van Jezus' Goddelijke leven in hen. Inderdaad, het is precies Gods leven in hun werken dat de discipelen lichtend maakt en in staat stelt allen, in feite de wereld, te verlichten. Het goddelijke leven in hen van licht wordt ook vergeleken met het zout dat smaak geeft, met andere woorden dat elk voedsel lekker maakt maar dat ook kan bewaren. Dit alles is echter niet vanzelfsprekend. Inderdaad, van zout wordt gezegd dat het zijn smaak kan verliezen. Naar analogie zouden we moeten zeggen dat licht zijn glans kan verliezen. In dat geval zou het niet alleen nutteloos zijn, maar ook schadelijk omdat het in duisternis zou veranderen.

In zijn brieven benadrukt Paulus de toewijding, het engagement waartoe elke gelovige wordt opgeroepen als een 'kind van het licht':

“De nacht loopt ten einde, de dag breekt aan. Laten wij ons dus ontdoen van de werken van de duisternis en ons wapenen met het licht. Laten wij ons behoorlijk gedragen, als op klaarlichte dag, en ons onthouden van braspertijen en drinkgelagen, van ontucht en losbandigheid, van twist en rijd.” (Rom 13: 12-13).

En hoe dikwijls komt het beeld van het licht niet terug in de geschriften van de Dienares van God Luisa Piccarreta?! Vooral in haar dagboek (het BOEK van de HEMEL) komen we het steeds weer tegen. Denk maar aan de beeldspraak van de zon die toch zo vaak wordt gebruikt (zelfs de titel van Luisa's officiële biografie van en door de Vaticaanse Uitgeverij, verwijst ernaar: DE ZON VAN MIJN WIL).

Maar niet enkel 'de zon' treedt herhaaldelijk op de voorgrond, er is ook de voortdurende verwijzing naar het goddelijke licht dat altijd verschijnt als zij een mystieke ervaring heeft. Algemeen beschouwd zouden we kunnen zeggen: 'de Goddelijke Wil is licht'.

MARIA ROSARIA DEL GENIO

DE ZON
VAN MIJN WIL
Luisa Piccarreta

LIBRERIA
EDITRICE
VATICANA

*De Dienares Gods
Luisa Piccarreta*

*Huis van de Goddelijke Wil
Varendriesstraat 30
B 9031 Drongen*

In wat volgt zou ik, op een zeer beknopte manier, enkele aspecten willen belichten die in haar geschriften naar voren komen in relatie tot dit onderwerp.

Ik denk dat we allemaal weten dat 'leven in de Goddelijke Wil' het centrum is van Luisa's mystieke ervaring en van elke bladzijde van haar geschriften. De eenvoudige taal is rijk aan voorbeelden, verhalen en beelden, vaak verweven met populaire beelden en dialectische uitdrukkingen. Deze taal 'vangt' als het ware wie het ook maar benaderen en maakt hen geschikt om af te dalen in de diepten van de uitdrukking van het Onzevader:

'Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel.' (Mt 6:10)

Dit is, samengevat, de belangrijkste inhoud van het dagboek dat bestaat uit zesendertig handgeschreven notitieboekjes, opgetekend in een tijdsbestek van ongeveer veertig jaar (1899-1938). In de geschriften vinden we geen thematische eenheden, maar de onophoudelijke stroom van een gedachte die herhaaldelijk dezelfde thema's opneemt en ontwikkelt, door ze opnieuw te bekijken in het licht van nieuwe kennis. Er is geen gebrek aan verwijzingen naar het persoonlijke leven van de Dienares van God, maar deze zijn niet het motief voor haar schrijven. Ze zijn slechts het uitgangspunt voor een diepere lezing van de gebeurtenissen.

Zo worden ook nooit 'openbaringen' of 'revelaties' over toekomstige feiten of gebeurtenissen aangehaald, terwijl verwijzingen naar het leven van Jezus zo goed als in lijn zijn met wat ons is gegeven in het evangelie, of zoals ze algemeen bekend waren in de tijd van Luisa Piccarreta. Ten slotte laat het opleidingsniveau dat ze slechts behaalde niet toe een beschaafd schrijven te ontwikkelen. Spelfouten komen inderdaad frequent voor, maar dit raakt niet aan de juistheid en samenhang van haar onderwerpen. De Dienares van God definieerde wat ze schreef als 'intellectuele openbaringen' of 'kennis' die zij met erg veel moeite, zich bewust van haar beperkingen, probeerde op te tekenen in gehoorzaamheid aan haar Biechtvader.

Voor wie de geschriften lezen, is de Goddelijke Wil licht in drie betekenissen:

1. licht voor hun verstand
2. licht voor hun wil
3. licht voor hun gebed

De uitleg die Don Sergio hieraan gaf komt aan bod in volgende nieuwsbrieven.